

3. Бондарев Т. Обречены на успех/FORBES. – 2017. – № 1. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://forbes.net.ua/magazine/forbes/1427381-obrecheny-na-uspeh>

4. Хараламов П. С видом на Европу: как украинский девелопер составил конкуренцию застройщикам из ЕС /FORBES. –2017. –№ 1. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://forbes.net.ua/magazine/forbes/1426558-s-vidom-na-evropu-kak-ukrainskij-developer-sostavil-konkurenciyu-zastrojshchikam-iz-es>

Серова А.В., Гладкова О.В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

Теоретичні аспекти оптимізації структури капіталу підприємства

alina.serova1997@mail.ru

Сучасне економічне становище потребує від власників та фінансових менеджерів підприємств ефективного управління, уважного контролю та своєчасного коригування структури капіталу. Адже саме оптимальна структура капіталу дозволяє отримувати максимальний прибуток, забезпечити рентабельність, фінансову стійкість та високі показники ліквідності й платоспроможності.

В процесі фінансової діяльності суб'єкта господарювання виникає необхідність вибору ресурсів для вкладення капіталу і прийняття рішення про необоротні та оборотні активи підприємства, тобто рішення стосовно структуризації капіталу. Структура капіталу представляє собою співвідношення власного й позикового капіталу, при якому забезпечується ефективна пропорційність між дохідністю та фінансовою стійкістю підприємства.

В цілому, ключовою метою формування капіталу є задоволення потреби у придбанні нематеріальних активів підприємства та оптимізації його структури. Принципами формування капіталу виступають:

- перспективи розвитку підприємства;
- встановлена відповідності між обсягом залученого капіталу та обсягом активів підприємства;
- оптимізація структури капіталу та мінімізація витрат;
- високоефективне використання капіталу.

Таким чином, головною умовою формування фінансових ресурсів сучасних компаній за рахунок позикових коштів є залучення капіталу за найменшою вартістю та мінімально допустимим ризиком.

Теоретична концепція структури капіталу моделює основу вибору стратегічних напрямків економічного та фінансового розвитку підприємства, що забезпечують зростання ринкової вартості. Для забезпечення ефективної діяльності процес формування структури капіталу проводиться за наступними етапами [3]:

1. Аналіз капіталу підприємства, динаміки його обсягу, складу та коефіцієнтів фінансової стійкості підприємства;
2. Оцінка основних факторів, що визначають формування структури капіталу;
3. Оптимізація структури капіталу за критерієм максимізації рівня фінансової рентабельності;
4. Оптимізація структури капіталу за критерієм мінімізації його вартості;
5. Оптимізація структури капіталу за критерієм мінімізації рівня фінансових ризиків;
6. Формування показника цільової структури капіталу.

Процес формування оптимальної структури капіталу підприємства здійснюється за максимізацією рівня рентабельності капіталу. Остання, в свою чергу, залежить від чистої рентабельності продажів, ресурсовіддачі, структури джерел засобів, що були в нього інвестовані.

Враховуючи те, що структура капіталу, як компонент фінансової архітектури підприємства, є однією з його структурних характеристик, яка визначає будову фінансів підприємства та є чинником формування результатів фінансової діяльності [1], ключовими показниками під час оптимізації слід виділити:

1. Коефіцієнт рентабельності інвестованого капіталу (ROIC), який розраховується як відношення чистого операційного прибутку після сплати податків до інвестованого капіталу у відсотках, та
2. Середньозважену вартість капіталу (WACC), яка характеризує приріст доходності на власний капітал при ефективному оптимальному його співвідношенні із залученим.

Якщо дані показники мають тенденції зростання, то структуру капіталу слід вважати ефективною, а навпаки – при їх зменшенні структуру капіталу слід переглянути.

Таким чином можна зробити висновок, що цільова структура капіталу, являє собою таке співвідношення власних і запозичених фінансових коштів підприємства, яке дає змогу забезпечити досягнення вибраного критерію її оптимізації. Оптимізація структури капіталу – це важливий етап стратегічного аналізу капіталу, який полягає у визначенні співвідношення між вартістю, які втілені в кошти підприємства і вартістю, за якою досягається максимальна ефективність діяльності підприємства.

Одним із важливих шляхів оптимізації структури капіталу є мобілізація внутрішніх резервів, яка передбачає: проведення реструктуризації активів підприємства; перетворення в грошову форму наявних матеріальних та фінансових активів підприємства; реалізація заходів, спрямованих на зміну структури та складу активів балансу. Проте, кожне підприємство самостійно вирішує, які обсяги капіталу йому потрібні, і яку саме структуру їм слід надати.

Література:

1. Оптимізація структури капіталу підприємства за критерієм максимізації його рентабельності / А. Г. Семенов, О. В. Ярошевська // Держава та регіони. Серія : Економіка та підприємництво. - 2014. - № 5. - С. 117-128. http://www.nbu.gov.ua/UJRN/drep_2014_5_23.
2. Посилкіна О.В., Світлична К.С. Економічна діагностика: навч. посіб. для студ. екон. спец. / О.В. Посилкіна, К.С. Світлична. – Х.: Вид-во НФаУ, 2014. – 333 с.
3. Семенов Г.А., Пелешко А.В. Оптимізація структури капіталу підприємства // http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Dtr_ep/2010_4/files/EC410_35.pdf

Сєрова В.В., Бакіна Т.В.

Таврійський державний агротехнологічний університет, Мелітополь, Україна

Соціальні проблеми України та їх вирішення в рамках концепції сталого розвитку

bakinatatjna@mail.ru

Покращення соціально-економічного та екологічного рівня розвитку українського народу завжди було актуальною темою. Проблеми переслідують українців на кожному кроці, але це не означає, що вони не вирішуються. А вирішити їх нам допоможе програма сталого розвитку.

Сталий розвиток — це модель економічного зростання, в якій використання ресурсів направлено на задоволення потреб людини при збереженні навколишнього середовища, та гарантії задоволення цих потреб не тільки в сьогоденні, але й для майбутніх поколінь [2]. Перед сучасним суспільством постало складне питання: як забезпечити високий рівень життя людини у світі і, водночас, зберегти цей світ таким, щоб він міг прийняти наших нащадків розмаїтим і придатним для повноцінного, здорового життя.